

*A Komáromi Jókai Színház és
a Soproni Petőfi Színház koprodukciója*

Szabó Attila

Mátyás király krónikái

Zenés mesejáték

Mátyás az igazságos, Mátyás a nagy király, Mátyás a szegény emberek barátja, a tisztaszívű, a nemes uralkodó. De vajon a legendák mögött ki rejtőzik? Milyen lehetett Mátyás, az ember a krónikások túlzása nélkül? A szabad lelkű, lázadó ifjú, aki csak egy kis szabadságra vágyott, azért öltött álruhát, valójában nem akart leleplezni senkit és semmit? Szabó Attila meséje a Mátyás király-legendák mélyén rejtőző titkokat kutatja.

Szereplők

<i>Az Ifjú Király, Ki Sokra Viszi Még</i>	Szabó Viktor
<i>Imposztor, Ki Jónak Mutatja Magát</i>	Culka Ottó
<i>Egy Szélvihar, Mely Elsodor</i>	Drága Diána m. v.
<i>Lőrinc Barát, Ki Veronába Készül</i>	Bernáth Tamás
<i>Aki Egy Tál Lencsétől Meggazdagodott</i>	Holocsy Krisztina
<i>Aki Mindig Pórusul Jár</i>	Majorfalvi Bálint
<i>A Legfőbb Lakáj</i>	Olasz István
<i>A Mindenés Legfőbb Segéde</i>	Nagy László

Díszlettervező:	Schnábel Zita m. v.
Jelmeztervező:	Szabados Luca m. v.
Koreográfia:	Balázs Gergely m. v.
Zene:	Csernák Zoltán Samu m. v.
Rendező:	Szabó Attila m. v.

:

A rendező munkájával pár éve már találkozhattak a gyerekek. Akkor a *Fehérlófia* című előadást rendezte a Soproni Petőfi Színházban Horváth Zsuzsával és Ács Tamással a főszerepben. Szabó Attila szereti maga írni a darabjának szövegeit, ezúttal is így tett.

Szabó Attila rendező interjúja

A Mátyás-évforduló fontos téma, megkerülhetetlen ügy – s jó öt évszázada izgatja a történészek és a mindennapi emberek fantáziáját is. Van egy ember, aki titokzatos, aki mindenki számára elérhető – még a szegények számára is, aki jóságos, s minden vágyuk az embereknek, hogy egy jóságos uralkodójuk, vezetőjük legyen, aki egy értékrendet is megtestesít. Ez a hős fontos a legendák számára, s nekem is nagyon fontos volt, hogy ennek a történetnek az igazságát ne veszítsem el, s úgy „hamisítsak” történelmet, hogy az mégis csak mai legyen.

Engem az ifjú Mátyás érdekel. Rajta keresztül az a korosztály, aki nézi ezt a történetet. Ebben az életszakaszban mindenki hősnek képzelet és igazságosnak hiszi magát. Az utolsó olyan életkor ez a tizenegy-két év az embergyerek életében, amikor az erkölcsi mérték még megdönthetetlen. Amikor felkamaszodik az ember, akkor már elveszíti azt a tisztaságot, ami egy kiskamaszban még megvan. Ő az, aki már egyedül képes döntéseket hozni, de erkölcsileg még ott tart, hogy képtelen a rosszra, fáj neki, ha rosszat csinál (aztán majd később megtanulja, hogy ne fájjon) – tehát ennek a korosztálynak akartam beszélni arról a hősről, akiből még minden lehet.

Amikor elkezdtem kibontani a történetet, azt éreztem, hogy ebben olyan drámai alapanyag van, amelyet már nem tudok csak meseszerűen megfogalmazni. Nagyon fontosnak tartottam a próbafolyamat során azt, hogy a színész személyiségén keresztül dolgozzunk az alapanyaggal, s hogy az egész rendszer, amit felrakunk, a humorról, a derűről, a játékkedvről szóljon.

Én mindig vígjátékot csinálok, a drámában is a humort keresem... (talán nem véletlen, hogy bohócdoktorként is dolgozom). Nem tudok kivinni egy színészt a színpadról anélkül, hogy meg ne mutassam, mennyi báj és szerethető humor van benne.

Ezt kínáljuk a kiskamasz nézőknek – s jó lenne, ha a szüleik is eljönnének, mert azt hiszem, ez olyan előadás, amely után jól lehet beszélgetni a gyerekekkel.

A Komáromi Jókai Színházban a próbák alatt készült beharangozó videó ide kattintva megtekinthető. →

https://www.youtube.com/watch?v=ciTC_Ej4CUi8

Játék a gyerekeknek:

Hogy képzeled?

Jaj, nehogy félreértsd, semmi számonkérés nincs ebben a mondatban, inkább egy játékra hívó kérdés ez. Bár még nem láttad az előadást, de mutatunk belőle néhány képet. Adj nekik címet, majd a címek elé írt számokkal rakd olyan sorrendbe az eseményeket, ahogy szerinted a történetben majd előkerülnek!

